

Ακριβώς 30 χρόνια συμπληρώνονται το Σεπτέμβριο 2019, από την κορύφωση της ανταρσίας της ΚΝΕ απέναντι στη γραμμή της ηγεσίας του ΚΚΕ και του ενιαίου ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ.

Ακριβώς 30 χρόνια κλείνουν από την κεντρική ομιλία του Γ. Γράφα στο Φεστιβάλ της ΚΝΕ, στην οποία, – εντός ακόμα ΚΚΕ- διατυπώνει ανοιχτά τις διαφωνίες της πλειοψηφίας των μελών και στελεχών της ΚΝΕ και την αμφισβήτηση της γραμμής υποταγής της κυρίαρχης αριστεράς στο αστικό πολιτικό σύστημα. Με αυτή την ανάρτηση που δημοσιεύουμε για ιστορικούς λόγους, **Ξεκινά το αφιέρωμα, η καμπάνια και μια σειρά εκδηλώσεις και δράσεις για τα 30-χρονα του ΝΑΡ**, από την ανταρσία της ΚΝΕ το Σεπτέμβρη 1989 μέχρι την ίδρυση του ΝΑΡ τον Φεβρουάριο 1990. Στα πλαίσια αυτά, το επόμενο διάστημα και μέχρι το Φεβρουάριο του 2020 όπου θα διοργανωθούν οι κεντρικές εκδηλώσεις για τα 30 χρόνια ίδρυσης του ΝΑΡ, θα υπάρξει αρθρογραφία στην εφημερίδα ΠΡΙΝ, αναρτήσεις ιστορικών κειμένων και χρονικών, αφιερώματα και δημοσιοποίηση αρχειακού υλικού, video και συνεντεύξεις πρωταγωνιστών της εποχής εκείνης, εκδηλώσεις.

Η ιστορική ομιλία του Γιώργου Γράφα, γραμματέα του ΚΣ της ΚΝΕ στο 15ο Φεστιβάλ ΚΝΕ-ΟΔΗΓΗΤΗ, Άλσος Βεΐκου - Γαλάτσι, 16 Σεπτεμβρίου 1989.

Στις 14 Σεπτεμβρίου 1989 ξεκίνησαν οι κεντρικές εκδηλώσεις του 15ου Φεστιβάλ της ΚΝΕ στην Αθήνα (Γαλάτσι). Όλοι περιμένουν την ομιλία του Γιώργου Γράφα, μετά τις εξελίξεις στην ΚΝΕ και το ΚΚΕ με αφορμή τη συγκρότηση της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΣΥΝ υπό τον Τζ. Τζαννετάκη και τις διαφωνίες με τη γραμμή της ηγεσίας του ΚΚΕ. Σαββατόβραδο, 16 Σεπτεμβρίου, Άλσος Βεΐκου, Γαλάτσι, Μπροστά σε 40.000 μέλη και φίλους του ΚΚΕ και της ΚΝΕ και επισκέπτες του φεστιβάλ, ο Γραμματέας του Κ.Σ. της ΚΝΕ πραγματοποιεί την τελευταία ομιλία του πριν την καθαίρεση ολόκληρου του Κεντρικού Συμβουλίου που θα γίνει λίγες μέρες μετά, στις 21 Σεπτέμβρη, με απόφαση της Κ.Ε. του ΚΚΕ.

Ολόκληρη η ομιλία του Γ. Γράψα:

“Άλλο ένα Φεστιβάλ της ΚΝΕ βαδίζει προς την κορύφωση του. Για τέσσερις μέρες, όλοι εσείς είσαστε μάρτυρες και συμμετοχοί στις δύσκολες προσπάθειές μας να αναδείξουμε ό,τι πιο δημιουργικό και ριζοσπαστικό μπορούμε στη νέα γενιά της χώρας μας. Μαζί σας ψάχνουμε να βρούμε την καινούργια ελπίδα, την ανανεωμένη έμπνευση, τα άφθαρτα ιδανικά, τα τραγούδια της σύγχρονης αντίστασης, τους απάτητους ακόμα δρόμους, που θα σμίξουν την νεανική αμφισβήτηση με την προοπτική της Αριστεράς και του σοσιαλισμού, στην Ελλάδα και στον κόσμο όλο.

Αγαπητοί σύντροφοι και φίλοι,

Όλα αυτά τα χρόνια τα Φεστιβάλ της ΚΝΕ βρέθηκαν πολλές φορές στο κέντρο της συζήτησης. Πιστεύουμε ότι το Φεστιβάλ της ΚΝΕ-ΟΔΗΓΗΤΗ σε κρίσιμες καμπές της μεταπολίτευσης, που σήμαναν μεγάλες αλλαγές στην συνείδηση της νεολαίας, τόλμησε και ως ένα βαθμό κατόρθωσε ν’ ανοίξει νέους πρωτότυπους δρόμους. Μπόρεσε να διαμορφώσει νέες δυνατότητες για την κοινή αναζήτηση και δράση των ευρύτερων δυνάμεων της νεολαίας πάνω στα βασικά ζητήματα της πολιτικής, της σκέψης, της μόρφωσης και του πολιτισμού με την πιο πλατιά έννοια.

Δεν θέλουμε να κάνουμε αυτάρεσκες αναδρομές, γιατί ξέρουμε ότι πάνω απ’ όλα μετράει ο απολογισμός του μέλλοντος. Ωστόσο θα πρέπει να θυμηθεί κανείς ότι η ΚΝΕ αμέσως μετά την μεταπολίτευση και μέσα από τα πρώτα Φεστιβάλ της έπαιξε βασικό ρόλο για να στραφεί η νεολαϊστική ορμή, η αμφισβήτηση και το πάθος της νέας γενιάς στα πεδία των πιο προωθημένων διεκδικήσεων για κοινωνική χειραφέτηση και εθνική ανεξαρτησία, στο πλευρό του λαϊκού κινήματος, του ΚΚΕ και της Αριστεράς. Συσπείρωσε πλατιές νεολαϊστικές δυνάμεις σε μια διαδικασία ουσιαστικής κι όχι φραστικής ρήξης με όλα τα παλιά δόγματα του κατεστημένου και τις νεάζουσες θεωρίες της Ευρωκώστιανας.

Ακόμα, δεν μπορεί να αρνηθεί κανείς ότι σ’ όλη την πρόσφατη περίοδο της μεγάλης απάτης και της ενσωμάτωσης που επιχείρησε ο παπανδρεϊσμός, η ΚΝΕ με την έμπνευση του Κόμματος πρόβαλε μέσα από το Φεστιβάλ τον ανυπότακτο λόγο της νεολαίας με νεανική αδιαλλαξία, αλλά και με δημιουργική αναζήτηση και προβολή των θετικών αριστερών διεξόδων στο χώρο της νεολαίας. **Χάραξε μια προοπτική βαθέματος και ανανέωσης του νεολαϊστικού ριζοσπαστισμού στην προοπτική του σοσιαλισμού.** Έδωσε μορφή και πνοή στην **αντικειμενική ανάγκη της νεολαίας για ενιαία μέτωπα πάλης**, ενάντια στην δεξιά συντηρητική πολιτική κάθε απόχρωσης, αλλά και ενάντια στην αγυρτεία της ρεφορμιστικής ηγεσίας.

Αλλά και στη σημερινή περίοδο της δεξιάς επίθεσης και της εντατικής προετοιμασίας για την επικράτηση και την υλοποίηση των νεοσυντηρητικών επιλογών στην νέα δεκαετία του '90, η πολιτική και η κοινωνική αριστερά, το ριζοσπαστικό κίνημα των εργαζόμενων και της νεολαίας αντιπαραθέτουν τη δική τους πρόταση για μια σύγχρονη αριστερή διέξοδο προοδευτικής αλλαγής με κατεύθυνση τον σοσιαλισμό.

Και σ' αυτή ακριβώς την προσπάθεια η ΚΝΕ με τη δράση της και με το φετινό Φεστιβάλ της φιλοδοξεί να δώσει την δική της συμβολή στα πλαίσια του ΚΚΕ και της συνασπισμένης Αριστεράς. Στόχος της ΚΝΕ είναι να δεθεί η μαχητικότητα, ο ριζοσπαστισμός αλλά και η τολμηρή αμφισβήτηση της νέας γενιάς, με την αριστερή προοδευτική διέξοδο που έχει ανάγκη ο τόπος, αλλά και με τη διαδικασία της επαναστατικής ανανέωσης των οραμάτων, των ιδανικών και της πρακτικής του σοσιαλισμού, που είναι ακατανίκητο αίτημα του καιρού μας.

Ίσως αυτό βέβαια δεν αρκεί σαν απάντηση στο ερώτημα που σήμερα βασανίζει χιλιάδες νέους ανθρώπους, που ενώ έχουν και σκέψη και γνώμη για όλα, την ίδια στιγμή η αποστροφή τους απέναντι στην κυρίαρχη σήμερα πολιτική, τους κάνει δύσπιστους ακόμα και αδιάφορους σε κάθε τι που «επιμένει πολιτικά».

Εμείς σ' αυτό δεν συμφωνάμε. Όχι γιατί έχουμε τις έτοιμες απαντήσεις στα ερωτήματα, σε όλα αυτά που βασανίζουν τα πιο πρωτοπόρα στοιχεία της νεολαίας, αλλά και την μεγάλη πλειοψηφία της, αλλά γιατί έχουμε βαθιά πεποίθηση πως αξίζει τον κόπο να παλεύει κανείς και να ψάχνει μαζί, στο πλευρό του λαϊκού κινήματος.

Αξίζει τον κόπο ν' αντισταθούμε στην κύρια επιλογή του κατεστημένου που είναι η παραίτηση και η κυριαρχία του αχαλίνωτου ατομισμού.

Αξίζει τον κόπο να επιμείνουμε, να προετοιμάσουμε και να ζήσουμε την καινούργια ελπιδοφόρα φάση που θα 'ρθει, τις νέες ανοδικές προοπτικές των λαϊκών και νεολαιίστικων αγώνων. Και σήμερα σε παγκόσμια κλίμακα μαζί με όσες δυσκολίες για το προοδευτικό και επαναστατικό κίνημα ωριμάζουν και οι καινούργιες δυνατότητες για την αναζωογόνηση και την ποιοτική του ανάπτυξη. Ωριμάζουν μέσα από την κίνηση των εκατομμυρίων μαζών στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού, μέσα από τις αντιστάσεις, που αναπτύσσονται στις χώρες του κεφαλαίου. Μα πάνω απ' όλα ωριμάζουν μέσα από την ίδια την αναγκαιότητα. Από τις αντιθέσεις, από τις καθημερινές κοινωνικές ανισότητες που αναπαράγει ο κόσμος του κεφαλαίου, από το βαθιά αντιανθρώπινο πρόσωπο του καπιταλισμού με ό,τι κι αν προσπαθεί να το φτιασιδώσει.

Η ΚΝΕ πιστεύει ότι στο βάθος η συντριπτική πλειοψηφία της νεολαίας αμφισβητεί την διαφθορά, τον εκμαυλισμό της αποκάλυπτης εξαπάτησης, την ένταση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης που συνοδεύουν την νεοσυντηρητική επίθεση των συντονισμένων δυνάμεων του κατεστημένου. Γι' αυτό βλέπει σ' όλες τις πολύμορφες εκδηλώσεις της νεολαιίστικης διαμαρτυρίας μια ολόκληρη νέα γενιά **να ψάχνει αντικειμενικά τον ρηξικέλευθο και επαναστατικό λόγο και δρόμο της αριστεράς**. Αυτή είναι και η κύρια τάση του καιρού μας που θα σφραγίσει όλο το νεολαιίστικο κίνημα στα χρόνια του '90.

Η νεολαία αμφισβητεί το μοντέλο ζωής που της χαρίζουν. Αμφισβητεί το περιθώριο που τη ρίχνουν. Ψάχνει και συναντιέται μέσα από νέους δρόμους με την Αριστερά της εποχής μας. Η νεολαία στο πλευρό της εργατικής τάξης μπορεί να γίνει ουσιαστική δύναμη ποιοτικής ενίσχυσης και ανάπτυξης του πιο πλατιού συνασπισμού των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων της Αριστεράς και της προόδου, που **να μπορεί να χτυπήσει πραγματικά την πόρτα της εξουσίας. Και με αυτό τον τρόπο να γίνει και μια ουσιαστική συνιστώσα της επαναστατικής ανανέωσης της ίδιας της Αριστεράς**. Αυτό είναι το σημερινό στίγμα και του Φεστιβάλ και της ίδιας της ΚΝΕ.

Σύντροφοι και φίλοι,

Η τελευταία περίοδος διαμόρφωσε για τη χώρα μας μια καινούργια πολιτική κατάσταση.

Τα αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών του Ιούνη δεν έδωσαν αυτοδυναμία σε κανένα από τα δυο μεγάλα κόμματα του δικομματισμού. Ενώ συγχρόνως έφεραν τον Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου στο κέντρο των πολιτικών εξελίξεων, με τέτοιο τρόπο που οι πρωτοβουλίες και επιλογές του να έχουν πράγματι μεγάλη σημασία για τη μακροπρόθεσμη πορεία της πολιτικής ζωής. Κι αυτό παρά το μεταβατικό και χρονικά περιορισμένο διάστημα που ο Συνασπισμός βρέθηκε σε θέση κυβερνητικών ευθυνών. Αυτές τις κυβερνητικές ευθύνες της ανέλαβε μέσα στα πλαίσια ενός κυβερνητικού σχήματος που ήρθε ν' απαντήσει στο αδιέξοδο που είχε δημιουργηθεί κύρια μ' ευθύνη του ΠΑΣΟΚ. Αυτές τις ευθύνες τις ανέλαβε μ' έναν τρόπο που **δημιούργησε αντικειμενικά ένα σοκ όχι μόνο για τον κόσμο της Αριστεράς, αλλά σχεδόν για το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας**, καθώς οδήγησε με νέο τρόπο την Αριστερά στο κέντρο της πολιτικής σκηνής.

Στο διάστημα που μεσολάβησε επιβεβαιώθηκε ότι στο βαθμό που θα βγαίνει από τη μέση το τεράστιο θέμα των σκανδάλων, της κάθαρσης και της τιμωρίας των ενόχων, με διαδικασίες όσο γίνεται κοινής αποδοχής, τόσο θα έρχονται στην επιφάνεια οι ουσιαστικές αντιπαραθέσεις και τα πραγματικά ζητήματα του λαού και της πολιτικής πάλης. Έτσι, πλάι στα ζητήματα της πρόωξης της κάθαρσης, της υλοποίησης θετικών θεσμικών αλλαγών εκδημοκρατισμού και διαφάνειας, πλάι στον ευνοϊκό αντίκτυπο από την καταπολέμηση του κλίματος των τεχνητών διαχωρισμών ανάμεσα στους συντηρητικούς και αριστερούς εργαζόμενους, θα προβάλλουν όλο και πιο καθαρά και αποφασιστικά και οι διαφορετικές θέσεις που στέκονται οι δύο πραγματικά ανειρήνευτα αντίπαλες «πολιτείες», οι δύο διαφορετικοί κόσμοι. Ο κόσμος της συντηρητικής, της δεξιάς πολιτικής και ο κόσμος των αναγκών και των προσδοκιών του εργατικού και λαϊκού κινήματος, ο κόσμος της αριστερής προοδευτικής προοπτικής. Φαίνονται στο ίδιο διάστημα πιο καθαρά μερικά από τα βαθύτερα χαρακτηριστικά και τις προοπτικές της πολιτικής μας ζωής.

Γιατί βέβαια τα εθνικοενωτικά κηρύγματα από τη μεριά των συντηρητικών δυνάμεων δεν μπορούν να κρύψουν τις βασικές επιδιώξεις τους που φαίνονται στον ορίζοντα.

Η παρέμβαση του ΣΕΒ στην πρόσφατη συζήτηση για την οικονομία στη Βουλή, αλλά και η ίδια η συζήτηση, έπεισε και τους πιο αισιόδοξους για την απειλή μιας γρήγορης και μεγάλης επιδείνωσης του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων και της νεολαίας. Ήδη από παντού ομολογείται ότι ο Σεπτέμβρης θα 'ναι ο μήνας των μεγάλων σιωπηλών ανατιμήσεων, που προωθούνται από συντηρητικούς κύκλους, σε όλα τα είδη λαϊκής κατανάλωσης. Ταυτόχρονα, προετοιμάζεται το έδαφος για να προχωρήσει στη ζωή ένα κύμα ιδιωτικοποίησης που θ' αφορά όλους τους τομείς. Είναι όλα αυτά που η Ν.Δ. επανειλημμένα χαρακτηρίζει σαν «ρεαλισμό και ειλικρίνεια».

Μπαίνουμε λοιπόν στην ανώτερη φάση της προσπάθειας των νεοσυντηρητικών δυνάμεων να επιβάλουν ένα μακρύ νεοσυντηρητικό χειμώνα που δεν θα καταγράφεται απλά σαν το άθροισμα κάποιων συντηρητικών μέτρων ενάντια στο βιοτικό επίπεδο και τα δικαιώματα του λαού και της νεολαίας, αλλά θα σημαδεύεται και από την προσπάθεια κάμψης της λαϊκής αντίστασης και πάλης με τον αυταρχισμό και τα απατηλά συνθήματα της κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης.

Είναι αυτό που επανειλημμένα έχει διακηρύξει ο κ. Μητσοτάκης: Εμείς να κυβερνάμε και όλοι οι άλλοι, πέρα από τις διαφωνίες, να συμφωνάνε μαζί μας στον εκσυγχρονισμό και να μας βοηθούν.

Κι εδώ φαίνεται όλο και πιο καθαρά ότι δεν έχει καμιά αντίρρηση να βοηθήσει την κατάσταση το ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε οι «αρχηγικές εμφανίσεις» του κ. Σημίτη που είναι γνωστός οπαδός της συναίνεσης, ενισχύουν αυτή την πεποίθηση. Την ίδια στιγμή οι διαρκείς αναφορές στο πόσο καλό έκανε στην Αριστερά η συμμετοχή της στην εξουσία, πόσο «λογικεύεται» και γίνεται «δύναμη εξουσίας», είναι πολύ αποκαλυπτικές για τις επιδιώξεις απέναντι στην Αριστερά.

Το πρόβλημα λοιπόν για όλους τους εργαζόμενους, την προοδευτική νεολαία, είναι **να απαντήσουν στο αν και στο πώς μπορεί ν' ανατραπεί μια τέτοια πορεία**, στο πώς μπορεί αυτή η περίοδος να γίνει περίοδος αντίστασης στην πολιτική και στα σχέδια της συντηρητικής αναδιάρθρωσης και συγχρόνως συγκέντρωσης των δυνάμεων για μια επιθετική αριστερή πολιτική διέξοδο.

Αυτό το κεντρικό πολιτικό ερώτημα αφορά το σύνολο των αριστερών δυνάμεων, το εργατικό και λαϊκό κίνημα, όμως αφορά, και δεν μπορεί παρά να αφορά σε σημαντικό βαθμό, και τη νεολαία.

Η νέα γενιά μπορεί να 'χει σ' αυτή τη φάση αποφασιστική συνεισφορά στην αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων μέσα από μια ουσιαστική αναζωογόνηση και αντεπίθεση του κινήματος της σε σύνδεση με την πολιτική της Αριστεράς, πολιτική που θα δίνει διέξοδο για το σήμερα και τη σοσιαλιστική προοπτική για το αύριο.

Σήμερα οι ίδιες οι συνθήκες δεν βάζουν απλά το ζήτημα η νεολαία να 'χει κάποιες διεκδικήσεις, οι μαζικοί φορείς προτάσεις και να γίνονται κάποιες κινητοποιήσεις για την ικανοποίησή τους. Ούτε το θέμα είναι να μετρήσουμε αν γίνονται πολλές ή λίγες.

Πραχτικά σήμερα η ύπαρξη του νεολαιίστικου κινήματος σαν ενότητα στόχων διεκδικητικής μαζικής δράσης και πολιτικής κατεύθυνσης της νεολαίας γίνεται η πιο βασική προϋπόθεση για την αντίσταση και την απάντηση της νέας γενιάς στον πυρήνα των συντηρητικών επιλογών.

Γιατί σήμερα δεν αμφισβητούνται κάποια έστω δικαιώματα, ούτε χειροτερεύει απλά η μια ή η άλλη πλευρά της ζωής της νεολαίας. Αμφισβητείται συνολικά το δικαίωμα της νεολαίας να έχει δικαιώματα. Οι νεοσυντηρητικές προδιαγραφές πραχτικά επιτρέπουν μόνο ένα δρόμο για τη μεγάλη πλειοψηφία της νέας γενιάς: Να 'ναι ευχαριστημένη απλά με το ότι θα διεκδικεί μια θέση στο περιθώριο των οικονομικών και των κοινωνικών εξελίξεων.

Σε αυτό το πρόβλημα χρειάζεται ν' απαντά το σύνολο των στόχων του κινήματος της νεολαίας αμφισβητώντας τελικά την καρδιά της συντηρητικής πολιτικής και της αναδιάρθρωσης, που επιχειρούν οι κυρίαρχοι κύκλοι.

Η νεολαία να αρνιέται να παραδώσει τη ζωή της στην ακόμα μεγαλύτερη ασυδοσία του κέρδους. Ανοίγοντας μέτωπο ενάντια στην πολιτική επιλογή και πραχτική των ιδιωτικοποιήσεων. Είτε αυτές αφορούν τις προβληματικές επιχειρήσεις, την παιδεία και την υγεία, είτε το ξεπούλημα των δασικών εκτάσεων στην οικοπεδική ληστεία. Η νεολαία να αρνιέται να πληρώσει με τα δικαιώματα της τα ελλείμματα της ολιγαρχίας και των διαχειριστών της. Να αρνιέται να είναι το θύμα της ακόμα μεγαλύτερης συρρίκνωσης των κοινωνικών δαπανών, είτε αυτό εκφράζεται στα σπασμένα τζάμια του σχολείου της, που δεν δίνουν λεφτά για να τα φτιάξουν, είτε στην αδυναμία της να πάει διακοπές και να ταξιδέψει. Να απαιτεί τις ατομικές και δημοκρατικές της ελευθερίες, ενάντια στο πολυπλόκαμο δίκτυο του ανοιχτού ή καλυμμένου αυταρχισμού. Ενάντια στα ΜΑΤ και τα ΜΕΑ, αλλά και ενάντια στο ΕΚΑΜ, που φτιάχνει το ηλεκτρονικό φάκελο του καθένα. Ενάντια στο σύνολο των μηχανισμών που ζώνουν την καθημερινή ζωή από τη δουλειά και το σχολείο μέχρι το γήπεδο και την συναυλία.

Γ' αυτή τη βάση σήμερα αποχτά νέα ποιότητα η ανάγκη της αριστερής συσπείρωσης και της κοινής δράσης των αριστερών οργανώσεων και κινήσεων στα πλαίσια του νεολαιίστικου κινήματος. Εμείς προτείνουμε άμεσα τις παρακάτω πρωτοβουλίες:

1) Κοινή δράση όλων των νεολαιίστικων πολιτικών και μαζικών οργανώσεων που αντιπαλεύουν τη νέα συντηρητική επίθεση και την καταπάτηση των δικαιωμάτων της.

2) Ένα διαρκές «φόρουμ» νεολαίας από τις μαζικές νεολαιίστικες οργανώσεις που θα απαιτήσει και θα επιβάλει την αυτοτελή παρουσία και συμμετοχή της νεολαίας σε κάθε θεσμικό, οικονομικό, πολιτικό

μέτρο που έχει σχέση με τη ζωή της. Που θα συντονίζει τις δυνάμεις και θα συγκεντρώνει τα επιμέρους αιτήματα και διεκδικήσεις σε μια ενιαία κατεύθυνση. Ένα διαρκές «φόρουμ» που μπορεί να δρα σαν κοινοβούλιο της νεολαίας, σαν ένα κοινοβούλιο «νέου τύπου» **με ανακλητούς - αιρετούς εκπροσώπους και με σχέση υπακοής στις ψηφοφορίες και τις θέσεις του μαζικού κινήματος.**

3) Μέτωπο υπεράσπισης των δημοκρατικών δικαιωμάτων της στρατευμένης νεολαίας. Η πραγματική μείωση της στρατιωτικής θητείας είναι ρεαλιστικό και αναγκαίο μέτρο και όχι υπόθεση προεκλογικών παροχών. Στελέχη μαζικών και πολιτικών οργανώσεων που πρόκειται άμεσα να στρατευτούν να διακηρύξουν ανοιχτά την άρνηση τους να υπηρετήσουν οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή και η υπεράσπισή τους να γίνει υπόθεση της κοινής δράσης της νεολαίας.

4) Μέτωπο ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και την εμπορευματοποίηση, για τον εκδημοκρατισμό των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Η εναλλακτική λύση στην υποβάθμιση της κρατικής τηλεόρασης και ο πλουραλισμός δεν μπορεί να 'ναι ούτε ο Αλαφούζος ούτε ο Βαρδινογιάννης. Αυτοί πάντα είχαν τηλεόραση. Αλλά η δημιουργία μιας ζώνης, λαϊκής και νεολαιίστικης συμμετοχής στην ηλεκτρονική ενημέρωση. Εμείς προτείνουμε να δοθεί κανάλι στις μαζικές οργανώσεις και στη νεολαία. Αυτό είναι πραγματικός πλουραλισμός και πολυφωνία.

5) Μέτωπο της νεολαίας για το περιβάλλον. Η νεολαία απαιτεί και υπερασπίζεται στην πράξη την οικολογική προστασία και την ζωή της σ' ένα περιβάλλον που δεν θα τη δολοφονεί. Ενάντια στην ασυδοσία της οικοπεδοποίησης και της εξυπηρέτησης και εδώ μεγάλων οικονομικών συμφερόντων.

6) Μέτωπο για μια πολύμορφη πολιτιστική - μορφωτική - αθλητική δράση της νεολαίας, σαν στοιχείο αναζωογόνησης των μαζικών νεολαιίστικων οργανώσεων και ενίσχυσης των συλλογικών αξιών και όχι για τον αποπροσανατολισμό και τη στρέβλωση της προσωπικότητας της νεολαίας.

7) Ένα μεγάλο μέτωπο της νέας γενιάς για την εθνική ανεξαρτησία. Μια μεγάλη επιστράτευση για την απομάκρυνση των αμερικάνικων βάσεων καθώς τα 5 χρόνια και οι 17μήνες τελειώνουν.

Σύντροφοι και φίλοι,

Η λογική αυτών των προτάσεων δεν είναι μόνο η αποδοχή τους ή όχι στην πράξη. Αλλά η πραχτική έκφραση της αντίληψης μας για την άμεση ανάγκη της δράσης, για την είσοδο της νεολαίας στο πολιτικό προσκήνιο με οργανωμένο τρόπο, η ουσιαστική σύνδεσή της με την πολιτική. Η συνάντηση της, μέσα από τους δρόμους του ενωμένου αγώνα για τα δικαιώματά της, με την Αριστερά.

Η νέα γενιά προσδοκά και ελπίζει σε μια μεγάλη σύγχρονη και συνασπισμένη Αριστερά, που με τις απαντήσεις, τους στόχους και τη δράση της μπορεί να συσπειρώνει άμεσα την πλειοψηφία του λαού και της νεολαίας πάνω σ' όλα τα μέτωπα.

Μια Αριστερά μάχιμη που θα εκφράζει την αριστερή διέξοδο για τη νεολαία από την σκοπιά της υπεράσπισης των συμφερόντων της. Που θα αποτυπώνει στο πρόγραμμα και στη δράση της τα αιτήματα και τους στόχους του νεολαιίστικου κινήματος. Μια Αριστερά που θα απευθύνεται στην νεολαία όχι για να καταναλώνει αυτή τις θέσεις της, να τις προπαγανδίζει, να συμφωνεί, αλλά και να της διαμορφώνει. Μια Αριστερά ανοιχτή στη δημοκρατική συζήτηση όλων των μεγάλων προβλημάτων και των αντιθέσεων της εποχής μας.

Μια Αριστερά τέτοια που θα ψάχνει τις απαντήσεις στις κοινωνικές αντιθέσεις της εποχής μας από τη σκοπιά της ανατροπής της πραγματικότητας που υπάρχει.

Μια τέτοια Αριστερά μπορεί σήμερα – τώρα να γίνει πρώτη δύναμη μέσα στη νεολαία, πηγή έμπνευσης και ζωντανής δράσης των πιο ριζοσπαστικών και ανυπότακτων τμημάτων της νέας γενιάς, ελκτική και ενδιαφέρουσα για την τεράστια πλειοψηφία των νέων.

Ανοίγοντας αυτά τα μέτωπα έχει ο Συνασπισμός τις δυνατότητες να φτιάξει πραγματικά ρεύμα υπέρ της μέσα στη νεολαία, ρεύμα που μπορεί και με τη δραστήρια παρέμβαση της ΚΝΕ να εκφραστεί και στην επερχόμενη κρίσιμη εκλογική αναμέτρηση.

Σύντροφοι και φίλοι,

Στο κέντρο των ανακατατάξεων που συγκλονίζουν σήμερα την κοινή γνώμη όλου του κόσμου, και που χωρίς υπερβολή σφραγίζουν με απρόβλεπτες συνέπειες τη συνείδηση της νέας γενιάς, βρίσκονται οι αλλαγές και οι **εξελίξεις στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού.**

Η διαδικασία της περεστρόικα με όλα τα αντιφατικά φαινόμενα που φέρνει στην επιφάνεια, η τεράστια κινητικότητα των λαών στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού γεννούν δίπλα στους κινδύνους και μεγάλες ελπίδες. Στην ουσία, ο κόσμος της Αριστεράς, η νέα γενιά της Αριστεράς βρίσκεται αντιμέτωπη με ερωτήματα που ξεφεύγουν από τα όρια κάποιων εξηγήσεων απλώς για το τι γίνεται στη μία ή την άλλη χώρα και αγγίζουν την ουσία: Τη σημερινή φυσιογνωμία και την στρατηγική του αριστερού και επαναστατικού κινήματος.

Και δεν μπορεί σήμερα να προσδοκάμε μια επανεξόρμηση των αριστερών αξιών και οραμάτων χωρίς να δώσουμε απάντηση από τη σκοπιά μας στο ερώτημα που οι δυνάμεις του κεφαλαίου δίνουν ήδη ερμηνεύοντας όλη αυτή την διαδικασία: ο Μαρξισμός –λένε- πέθανε, ζήτω ο καπιταλισμός.

Οι κυρίαρχοι πολιτικοί κύκλοι βλέπουν το μαρξισμό και το σοσιαλισμό να πεθαίνει, πανηγυρίζοντας και υποστηρίζοντας με κάθε μέσο τις εξελίξεις σε ορισμένες χώρες, χαιρετίζοντας χαιρέκακα τις εκκλήσεις στο δυτικό κεφάλαιο σαν φάρμακο στις οδυνηρές οικονομικές πληγές αυτών των χωρών.

Προβάλλοντας την οικονομική τους κρίση και τα εκτεταμένα φαινόμενα της διαφθοράς σαν άλλοθι για το δικά τους απάνθρωπο και διεφθαρμένο πρόσωπο.

Προβάλλοντας μια αποκρουστική εικόνα του σοσιαλισμού μπροστά στην αιματηρή καταστολή της

κινέζικης νεολαιίστικης διαμαρτυρίας και στις σφαίρες της πλατείας **Τιεν Αν Μεν** του Πεκίνου, μπροστά στις αιματηρές συγκρούσεις στις εθνικιστικές ταραχές των σοβιετικών δημοκρατιών.

Κραδαίνοντας τη δήθεν υπεροχή της δικής τους δημοκρατίας μπροστά στις αποκαλύψεις όχι μόνο για το παρελθόν, αλλά και για το σήμερα αυτών των χωρών. Βάζοντας στο τραπέζι της κοινωνικής συναίνεσης τις αριστερές αξίες και τα οράματα για την απελευθέρωση του ανθρώπου.

Αν όμως η παγκόσμια αντίδραση χαίρεται γιατί στο πρόσωπο όλων αυτών βλέπει το θάνατο του σοσιαλισμού, **εμείς θα ‘μαστε οι τελευταίοι που θα θεωρήσουμε ότι τέτοια φαινόμενα έχουν σχέση με το σοσιαλισμό.**

Θα ‘μαστε οι τελευταίοι που θα δεχτούμε να υπερασπίσουμε τα μεγάλα οράματα της κοινωνικής απελευθέρωσης, γράφοντας στις σημαίες μας φαινόμενα βίαιης καταστολής των λαϊκών μαζών, το πνίξιμο της εργατικής δημοκρατίας, την ασυδοσία της γραφειοκρατίας σαν χαρακτηριστικά του σοσιαλισμού!

Όχι, όλα αυτά δεν τα θεωρούμε σαν τη δική μας προοπτική.

Όμως, την ίδια στιγμή είμαστε βαθιά πεισμένοι για την επικαιρότητα και την αναγκαιότητα του σοσιαλισμού, σαν μοναδικού δρόμου για την απελευθέρωση του ανθρώπου. Γιατί καμιά στρέβλωση, καμιά τραγωδία αυτών των χωρών δεν μπορεί να ‘ναι η δικαιολογία για το σημερινό αποκρουστικό και αντιανθρώπινο πρόσωπο του καπιταλισμού. Αυτού του συστήματος που ζει και αναπτύσσεται μέσα από την κλεψιά της δουλειάς, της ψυχής και της σκέψης εκατομμυρίων ανθρώπων, και του αέρα που αναπνέουν. Και πιστεύουμε πως αξίζει τον κόπο να μπούμε στη διαδικασία για να βρούμε μέσα και απ’ αυτές τις δραματικές εμπειρίες τις σημερινές απαντήσεις στις μεγάλες αντιθέσεις της εποχής μας, τους δρόμους που η δική μας πάλη θα συναντηθεί με τους σημερινούς πόθους και τις ανάγκες της μεγάλης πλειοψηφίας των εργαζόμενων και με τη σοσιαλιστική προοπτική.

Φίλοι και σύντροφοι,

Η ΚΝΕ έχει μια μεγάλη πια ιστορία, καθώς 21 χρόνια έχει συνδεθεί και έχει σφραγίσει τη διαμόρφωση των νεότερων γενιών της ελληνικής νεολαίας, όχι μόνο της αριστερής, αλλά και πολύ πλατύτερων μαζών.

Πιστεύουμε ότι αυτή μας η πορεία με όλες της τις αδυναμίες έχει δικαιώσει πέρα για πέρα την επιλογή του ΚΚΕ για την ίδρυση της Κομμουνιστικής Νεολαίας Ελλάδας. Καθώς η ΚΝΕ κατάφερε να γίνει το βασικό κανάλι που πέρασαν πλατιά στη νεολαία η πολιτική και ιδέες του ΚΚΕ και της Αριστεράς, ότι έχει σημαντικό μερίδιο στην επιρροή που σήμερα αυτή η πολιτική εξακολουθεί να έχει στις νεότερες ηλικίες. Την πολιτική και ιδεολογική καθοδήγηση του ΚΚΕ, η ΚΝΕ σ’ όλη αυτήν την πορεία της ποτέ δεν την αντιμετώπισε σαν ένας απλός μεταφορέας έτοιμων συνταγών και αποφάσεων, ούτε σαν εκτελεστής γενικών πολιτικών οδηγιών και καθηκόντων. Αλλά σαν δημιουργική συνεισφορά στην επεξεργασία από τη μεριά της, της κάθε φορά πολιτικής και ταχτικής για τη νεολαία. Μιας πολιτικής που μπορούσε να βοηθήσει στη συνάντηση της νέας γενιάς με την Αριστερά και το ΚΚΕ μέσα από τις δικές της εμπειρίες και ανάγκες. Αυτό της το εξασφαλίζει εκτός από τ’ άλλα η οργανωτική αυτοτέλεια, η καταστατικά κατοχυρωμένη δυνατότητα της να συζητά τη γραμμή της και να εκλέγει τα καθοδηγητικά της όργανα από πάνω μέχρι κάτω.

Ήταν και είναι με άλλα λόγια ένας ζωντανός οργανισμός που προσπαθούσε και προσπαθεί ν’ αναπνέει με τους πόρους της πραγματικής ζωής, να είναι ανοιχτός σε ό,τι συζητά και απασχολεί την ίδια την νεολαία. Αυτά εξασφάλισαν έναν δυναμισμό και μια ζωντάνια στην οργάνωσή μας που της επιτρέπουν μέχρι σήμερα να παίζει καθοριστικό ρόλο μέσα στο νεολαιίστικο κίνημα.

Στις σημερινές ιδιαίτερα συνθήκες που όλα έχουν γίνει πολύ πιο σύνθετα και προβλήματα ζωτικής

σημασίας βρίσκονται μπροστά στην Αριστερά, χωρίς αυτά τα χαρακτηριστικά μια επαναστατική νεολαϊστική οργάνωση δεν μπορεί σήμερα να σταθεί.

Και δεν υπάρχει μεγαλύτερη αυταπάτη από το να πιστεύει κανείς ότι υπαρκτά ερωτήματα που γεννά η ίδια η πραγματικότητα, οι πολιτικές εξελίξεις και οι αλλαγές της εποχής μας, μπορεί να τ' αντιμετωπίσει απλώς και να τα προσπεράσει, εφαρμόζοντας την ταχτική που λέει ότι όποιος δεν μας καταλαβαίνει, όποιος μας αμφισβητεί ή μας κρίνει, τόσο το χειρότερο γι' αυτόν.

Αυτή η μέθοδος μπορεί να εξασφαλίζει μια επιφανειακή ευφορία και τάξη, αλλά στερεί, και θα στερήσει πολύ περισσότερο στο μέλλον, την ίδια την Αριστερά από τη δημιουργική δοκιμασία των αντιλήψεών της μέσα από το απαιτητικό και ριζοσπαστικό πνεύμα ενός ζωντανού τμήματος της κοινωνίας.

Η ΚΝΕ είναι παιδί της εποχής της. Έχει όλα τα γνωρίσματα, θετικά και αρνητικά, της πορείας του αριστερού κινήματος της χώρας μας, όλα αυτά τα χρόνια και την ίδια στιγμή βρίσκεται σήμερα στο κέντρο όλων αυτών των αλλαγών και των ανακατατάξεων που απασχολούν τον κόσμο της αριστεράς και ευρύτερα την κοινωνία.

Τα μέλη και τα στελέχη της έχουν γνώμη και άποψη για όλα αυτά και πολύ περισσότερη ανησυχία για το πού πάμε και για τα ανησυχητικά σημάδια που εμφανίζονται όχι μόνο στη δράση μας, αλλά και στη **συνολική σχέση της αριστεράς με τη νεολαία**. Αυτή η πραγματικότητα αποτυπώνεται σήμερα στην οργάνωσή μας, που ένα μεγάλο μέρος της στέκει με **σκεπτικισμό και με διαφορετική πολλές φορές άποψη απέναντι σε ορισμένες πρόσφατες πολιτικές επιλογές του Συνασπισμού της Αριστεράς**. Πολύ περισσότερο θεωρεί ότι δεν είναι καθόλου εύκολο να απαντήσουμε στα σύνθετα ερωτήματα και στις αντιφάσεις που κυριαρχούν στην πραγματικότητα με ό,τι μέχρι τώρα έχουμε σκεφτεί και κατά καιρούς αποφασίσει.

Την ίδια στιγμή όμως **είμαστε πεισμένοι πως ο δρόμος για μια πραγματική ανασυγκρότηση της ΚΝΕ μπορεί να περάσει μόνο μέσα από την πιο πλατιά και δημιουργική συζήτηση μέσα στις γραμμές της**, που φυσικά θα δένεται και θα πατά στην πολιτική και την προοπτική του ΚΚΕ και της Αριστεράς. Έχουμε και τη δύναμη και τα μέσα να κάνουμε μια τέτοια συζήτηση, που μπορεί να πάρει ακόμα και την μορφή έκτακτου Συνεδρίου της ΚΝΕ.

Και μπορούμε να κάνουμε αυτή την προσπάθεια σε στενή σύνδεση με την ίδια τη νεολαία, στις πρώτες γραμμές των αγώνων της.

Αγαπητοί σύντροφοι και φίλοι,

Τις τελευταίες μέρες όπως όλοι θα διαπιστώσατε, ξαφνικά και η τηλεόραση και μια μερίδα του τύπου θυμήθηκαν και αυτοί την ΚΝΕ και το Φεστιβάλ της. Χθες, μάλιστα, η ΕΡΤ μας έκανε την τιμή να μας αφιερώσει την δεύτερη είδησή της. Και σήμερα, έχουμε την τιμητική μας σε αρκετές εφημερίδες.

Τους ευχαριστούμε όλους για το ενδιαφέρον τους και ευχόμαστε να τους βλέπουμε πιο τακτικά στο μέλλον. Ελπίζουμε να μας θυμηθούν και την επόμενη φορά που θα πάρουμε μια πρωτοβουλία, όπως π.χ, είχαμε κάνει για την αλληλεγγύη στη νεολαία της Κίνας. Ή πάλι, στις επόμενες αγωνιστικές ενωτικές πρωτοβουλίες μας στα Πανεπιστήμια και τα σχολεία που άνοιξαν αυτές τις μέρες.

Όμως, ελάχιστες από τις δημιουργικές προσπάθειες αυτού του Φεστιβάλ είδαν το φως της δημοσιότητας. Αντί γι' αυτό ορισμένοι ανάγγειλαν διάσπαση και διάλυση της ΚΝΕ.

Δυστυχώς, για άλλη μια φορά **θα τους απογοητεύσουμε. Η ΚΝΕ ούτε διαλύεται, ούτε αυτοκτονεί. «Είμαστε ακόμα εδώ». Μαζί σας!**

Δεν είναι μυστικό ότι στην ΚΝΕ υπάρχει ένας πλούτος προβληματισμών και απόψεων, ή και διαφωνίες για σοβαρά ζητήματα. Κι ύστερα; Τα πολιτικά νεκροταφεία είναι γεμάτα από ομοφωνίες και ομοψυχίες. Η ΚΝΕ είναι μόλις 21 χρόνων, στα καλύτερά της χρόνια και δεν σκοπεύει να συνταξιοδοτηθεί από τώρα.

Οι διαφορετικές απόψεις είναι η πηγή της ζωντανίας μας. Γιατί όλες ξεκινάνε από τον ίδιο παρονομαστή: από την αγωνία για μια νέα ζωή της γενιάς μας, για μια νέα αντιμετώπιση του Κόμματος μας, για μια νέα άνοιξη της Αριστεράς, για τη νίκη της εργατικής τάξης και του ΚΚΕ.

Μπορεί να σοκάρουμε αρκετούς, που ορισμένες διαφωνίες μας βγήκαν στο φως της δημοσιότητας. Το περίεργο είναι ότι έδειξαν να σοκάρονται και ορισμένοι που στα λόγια παίρνουν καθημερινά όρκους πίστης και αφοσίωσης στην «γλάσνοστ» και στην ανανέωση του κομμουνιστικού κινήματος.

Όμως, η ΚΝΕ είναι αρκετά δυνατή για να μπορεί ν' αντέξει στη δοκιμασία της πιο πλατιάς, της πιο ανοιχτής, της πιο ακουτσούρευτης δημοκρατίας στις γραμμές της!

Μ' αυτό το πνεύμα το Κ.Σ. της ΚΝΕ αντιμετώπισε και θα αντιμετωπίσει και την κατάσταση που δημιουργήθηκε με αφορμή τις εκδηλώσεις της οργάνωσης Σπουδάζουσας Θεσσαλονίκης. Και πιστεύουμε ότι κι απ' αυτές τις δύσκολες, πραγματικά, εξετάσεις θα προβιβαστεί η ενότητα, η συσπείρωση της ΚΝΕ, η ακτινοβολία του ΚΚΕ στη νέα γενιά, η ικανότητα όλων μας με δημοκρατικό τρόπο να λύνουμε τις διαφωνίες και τα προβλήματα που έρχονται στην επιφάνεια.

Σηκώνουμε τη σημαία ενός ενιαίου μετώπου πάλης των πιο πλατιών μαζών της νεολαίας, των πιο διαφορετικών προσανατολισμών. Δίνουμε μαζί τον αγώνα με συναγωνιστές από άλλους πολιτικούς χώρους, στα πλαίσια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου. Αλίμονο αν την ίδια ώρα δεν μπορούσαμε να ανεχθούμε την άλλη άποψη των ίδιων των συντρόφων μας. Θα 'μαστε, τότε, πολύ άσχημοι μαθητές της κομμουνιστικής οικογένειας.

Πολλή συζήτηση έγινε από τον τύπο για τις σχέσεις της ΚΝΕ με το ΚΚΕ. **Θα κρυβόμασταν πίσω από το δάχτυλο μας, αν λέγαμε ότι δεν υπήρξε κανένα πρόβλημα.** Μοιραζόμαστε μ' όλον τον κόσμο της Αριστεράς την αγωνία για την ενότητα της, για την ενότητα και μαχητική συσπείρωση ειδικά του ΚΚΕ.

Εμείς, δεν είμαστε περαστικοί από το κομμουνιστικό μας κίνημα, για να παίζουμε χωρίς να σκεφτόμαστε την επόμενη μέρα. Έχουμε ιδέες κι όχι «γινάτια».

Ήμασταν εδώ, όταν θεοί και δαίμονες ήθελαν να βάλουν το ΚΚΕ σε πολιτική καραντίνα.

Ήμασταν εδώ όταν το άνοιγμα του Ριζοσπάστη σήμαινε απόλυση στο εργοστάσιο και φυλακή στο στρατό.

Ήμασταν εδώ όταν ο κ. Εβερτ έστειλε ανοιχτές επιστολές στους Κνίτες, καλώντας τους να αποκηρύξουν την «δογματική» ηγεσία του ΚΚΕ.

Είμαστε εδώ και τώρα, που πολλοί χτυπάνε φιλικά την πλάτη στην Αριστερά, μόνο και μόνο για να βρουν το πιο μαλακό σημείο, όπου θα προσπαθήσουν αύριο να την χτυπήσουν.

Και θα 'μαστε και τότε εδώ, κάτω από τα ίδια ιδανικά, μαζί μ' όλους τους αγωνιστές του αριστερού και προοδευτικού κινήματος, για να τους εμποδίσουμε. Για να μην γυρίσει η Ελλάδα σε ένα συντηρητικό μεσαίωνα, για να προχωρήσει ο τόπος σε μια νέα πορεία ριζικής αλλαγής προς το σοσιαλισμό.

Ζήτω το 15ο Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή

Ζήτω το ΚΚΕ

Ζήτω η ΚΝΕ”

Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Οδηγητής», Νο. 754, 22.9.1989 (φύλλο που βγήκε από το εκλεγμένο Κ.Σ. της ΚΝΕ, μια μέρα μετά την καθαίρεσή του από την Κ.Ε. του ΚΚΕ)

Πηγή: narnet.gr